

2.4.4.1 Natura 2000

I henhold til BNatSchG § 34, stk. 1 skal projekter kontrolleres for deres forenelighed med bevaringsmålene for et Natura 2000-område, før de godkendes eller gennemføres, hvis det er sandsynligt, at de vil have en væsentlig indvirkning på området, enten enkeltvis eller i kombination med andre projekter eller planer, og ikke direkte tjener administrationen af området.

Kun "betydeligeforringelser i de bestanddele, der er relevante for bevaringsmålene eller beskyttelsesformålet"¹ er væsentlige for det beskyttede område (§ 34, stk. 2 BNatSchG). § 7, stk. 1 nr. 9 BNatSchG definerer bevaringsmålene som målsætninger med hensyn til at bevare eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for en naturtype af fælles interesse, som er opført i bilag II til direktiv 92/43 /EØF eller en art opført i artikel 4, stk. 2, eller bilag I i FFH-RL for et Natura 2000-område. For så vidt et Natura 2000-område er en beskyttet del af natur og landskab i henhold til § 20, stk. 2, BNatSchG, er standarderne for forenelighed baseret på § 34, stk. 1, afsnit 2, BNatSchG fra beskyttelsesformålet og de herfor udstedte regler hvis de respektive bevaringsmål allerede er taget i betragtning. Det primære udgangspunkt for konsekvensvurderingen er specifikationerne i relevante bekendtgørelser, fx om naturbeskyttelses- eller landskabsbeskyttelsesområder. Mangler der sådanne bestemmelser efter § 20 stk.2 BNatSchG, skal en undersøgelse tage udgangspunkt i det generelle beskyttelsesformål for det pågældende Natura 2000-område.² Disse er bevarelse eller genopretning af en gunstig bevaringsstatus for de naturlige levesteder og arter i henhold til bilag I og II i habitatdirektivet og af de fuglearter i henhold til bilag I til fugledirektivet, som området er tiltænkt (§ 7, stk. 1 nr. 9 BNatSchG).³ Bevaringsmålene fastlægges ved at vurdere de standarddatablade, der er udarbejdet som forberedelse til områdets anmeldelse, hvori de karakteristika ved området beskrives, som ud fra et nationalt synspunkt er af væsentlig økologisk betydning for formålet om bevarelse af områdets naturlige levesteder og arter.⁴ Levestedstyper og arter, der ikke er navngivet i standarddataskemaet, kan derimod ikke repræsentere et bevaringsmål for området.⁵

Hvis der ud fra den foreløbige vurdering af situationen er opstået alvorlige betænkeligheder ved uønskede virkninger for et projekt, kan denne mistanke kun afkræftes ved en endegyldig naturbevaringsargumentation, som bruges som modbevis.⁶ Under hensyntagen til særligt forsigtighedsprincippet, opnås den nødvendige grad af sandsynlighed, når det ud fra objektive omstændigheder ikke kan udelukkes, at den pågældende plan eller projekt vil få væsentlig betydning for det pågældende område.⁷ Vurderingen af en sådan risiko skal foretages i lyset af de

¹ BVerwG, 21.1.2016 – 4 A 5/14 –, juris Rn. 83.

² Se: <http://www.ffh-gebiete.de/>.

³ BVerwG, 14.4.2010 – 9 A 5/08 –, NVwZ 2010, 1225, 1227.

⁴ BVerwG, 17.1.2007 – 9 A 20/05 –, Rn. 75; BVerwG, 12.3.2008 – 9 A 3/06 –, Rn. 72.

⁵ BVerwG, 12.3.2008 – 9 A 3/06 –, Rn. 72

⁶ BVerwG, 26.11.2007 – 4 BN 46/07 –, juris Rn. 11.

⁷ EuGH, 26.5.2011, Kommission/Belgien, C-538/09, EU:C:2011:349, Rn. 39 og den anførte retspraksis.

specifikke karakteristika og miljøforhold i det område, der er berørt af sådanne planer eller projekter.⁸

Der blev udført test i henhold til § 34 BNatSchG for følgende områder:

- DE 1320-302 Ruttebüller See
- DE 1119-303 Süderlügumer Binnendüne
- *DK 009X-182 Vidå med tilløb, Rudbol Sø og Magisterkogen*
- DE 1119-401 Gotteskoog-område
- DE 0916-491 FFH- og Ramsar- Område Schleswig- Holsteiniske vadehav og tilgrænsende kystområder
- *DK 009X-060 Vidaen, Tøndermarsken og Saltvandssøen*
- *DK 009X-0063 Sønder Ådal*
- *DK 00AY-057 Vadehavet*

Jordledningsmarkeringerne med passende fuglekollisionsmarkeringer, såkaldte RIBE-markører (V-Ar1a og V-Ar1b), repræsenterer passende skadebegrænsende foranstaltninger:

V-Ar1a:

- DE 0916-491 FFH- og Ramsar- Område Schleswig- Holsteiniske vadehav og tilgrænsende kystområder: Samlet rutelængde.
- DE 1119-40 Gotteskoog-område: Fra mast 29 til 37 ved grænsen
- DK 009X-060 Vidåen, Tøndermarsken og Saltvandssøen: Fra mast 29 til 37 ved grænsen
- DK009X-063 Fuglebeskyttelsesområde Sønder Ådal: Fra mast 29 til 37 ved grænsen

V-Ar1b:

- DE 1119-40 Gotteskoog-område,
- DE 0916-491 FFH- og Ramsar- Område Schleswig- Holsteiniske vadehav og tilgrænsende kystområder)

Zu DE 1119-303 Süderlügumer Binnendüne: Vedrørende levestedstyperne (LRT) for hede- og indlandsklitterne (LRT 2310, 2320, 4010, 6230), der forekommer i spændingsområdet og i det omkringliggende område, er de potentielt berørte karakteristiske arter: markpiber, skovpiber, bjergpiber, natravn, rødrygget tornskade, stor tornskade, hedelærk, skovlærke, urfugl, stenpikker, hærfugl og sortstrubet bynkefugl. For den tilstødende skov LRT (9190) anses almindelig korttået træløber, mellemflagspætte, skovsanger og misteldrossel som karakteristiske. Størstedelen af

⁸ EuGH, 21.7.2016, Orleans u. a., C-387/15 og C-388/15, EU:C:2016:583, Rn. 45 og den der anførte retspraksis., EuGH, 12.4.2018 - C 323/17 -, Rn. 34.

arterne kan klassificeres som mindre følsomme over for luftledninger, da der hverken er øget modtagelighed for kollisioner med kablerne eller øget følsomhed over for interferens fra vertikale strukturer i yngleområdet. En undtagelse heraf er urfuglen, den nataktive natravn og muligvis hærfuglen, men forekomster af disse i undergrunden kan roligt udelukkes. De nærmeste ynglepladser for tranen er i Schwansmoor og ved Möwensee, i afstande på henholdsvis ca. 2 km og 1,5 km fra området for det planlagte overspænding af Süderlügums indre klitter ved luftledningen. I ynglesæsonen bor bekkasiner i moser, på våde græsarealer og enge. Egnede levesteder i området af FFH-området for denne art er også i Schwansmoor og ved Möwensee. På grund af afstanden til de nærmeste registreringer af disse arter, og fordi der ikke kan antages regelmæssige besøg i den tørre hede, kan der ikke antages en øget risiko for dem i området ved Süderlügums indre klitter. Tabet af levesteder for lærke- (og vibe)arterne, som vurderes at være følsomme over for luftledningers skræmmeeffekt, fastlægges i LBP i kapitel 5.2.2.1 i plandokumenterne, og udligningsområder udarbejdes. De områder, der tages i betragtning, omfatter Süderlügums indre klitter. Forstyrrelsesrelaterede værdiforringelser kan undgås ved byggetidsbestemmelserne, som fremgår af handlingsbladene i bilag 8.2 i plandokumenterne.

"Forbuddet mod forringelse" er juridisk meget snævert og har en klar reference til de arter og levesteder, der skal beskyttes. "Forbuddet mod forringelse" formuleret i art. 6 stk. 2 FFH-RL forpligter enhver medlemsstat til at træffe passende beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre forringelse af naturlige levesteder og levesteder for arter samt væsentlige forstyrrelser af arter, som områderne er udpeget til.

Dette handler eksplicit om arterne i bilag II FFH-RL. Forringelser af stor kærguldsmed, den eneste art opført i bilag II FFH-RL, kan med sikkerhed udelukkes, da projektet ikke påvirker artens levesteder, og andre systemrelaterede eller driftsmæssige effekter af en luftledning er irrelevante for arten. Det samme gælder for den forekommende FFH-LRT. Derudover kan væsentlige forringelser af karakteristiske indikatorarter for levestedstyperne i bilag I FFH-RL, både gennem arealanvendelse og gennem det strukturelle system og driften af strækningen (risiko for kollision, emissioner) sikkert udelukkes. Konsekvensanalysen for FFH-området Süderlügumer Binnendünen (DE 1119-303) konkluderer, at der ikke er væsentlige værdiforringelser.

Samlet set kom de test, der er udført efter § 34 BNatSchG, til den konklusion, at forringelser af de beskyttede områder i deres bestanddele, der er relevante for bevaringsmålene eller beskyttelsesformålet, kan udelukkes under hensyntagen til de skadesbegrænsende foranstaltninger.